

ikke var tilstede ved første Behandling af denne Sag, og dengang jeg indbragte denne Lov i Thinget, eller har forglemt, hvad jeg dengang udtalte. Det, jeg dengang udtalte i Forbindelse med, hvad der synes mig noksom at fremgaae af, hvad jeg nys meddeelte, forekommer mig at være en fuldstændig Forklaring med Hensyn til min Stilling til dette Forslag. Jeg skal nu begynde med det sidste. Jeg nævnte, da jeg havde Ordet forrige Gang, at det sjællandske Jernbaneselskab paa Opfordring af mig havde udtalt, at det ikke vilde gaae ind paa en saadan Linie som den, der er foreslaaet i Endringsforslaget. Deri forekommer mig ligefrem at ligge, at jeg har ønsket en saadan Linie, men at Selskabet har nægtet at gaae ind derpaa. Naar dette har været Tilfældet, vilde det dog være bestræbeligt, at jeg nu skulde staae frem og ubetinget fraraade det høie Thing en saadan Linie; det er det ene. Hvad det Andet angaaer, da maa det være Medlem ikke erindre eller ikke have vidst, at jeg ved Indbringelsen af denne Sag udtalte, at jeg endnu ganske fastholder den Anskuelse, som jeg i det foregaaende Aar havde udtalt i det andet Thing, at det ikke i det Almindeliges Interesse havde saa stor Betydning nu at faae denne Stump Bane uden at være sikker paa at faae Forlængelsen over Derne, at jeg i dette Dødsblik vilde have indbragt dette Forslag, naar det ikke var sat som Betingelse fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side for at gaae ind paa et andet Forslag, som jeg fatte særdeles Priis paa. Jeg troer, at, naar det erede Thing vil sammenholde disse to Udtalelser af mig, vil det nok deraf fremgaae, at jeg paa den ene Side ikke selv kan have Noget imod en Linie som den over Njøge, og at jeg paa den anden Side ikke lægger saa stor Vægt paa nu at faae Banen til Bordingborg uden Sikkerhed for at faae en Forlængelse over Derne, at det skulde være mig saa særdeles meget imod, om Sagens Udførelse skulde strande paa et saadant Vilkaar. Ifjor strandede Sagen i Folkethinget derpaa, at jeg ikke ønskede at modtage Bordingborgbanen uden Forlængelse, og jeg har som sagt havt Leilighed til gjentagne Gange at udtale, at mit Standpunkt i saa Henseende

er uforandret, og at jeg kun har indbragt dette Forslag om Anlæg og Drift af en Jernbane gennem Sydsjælland, fordi jeg ansaae det andet Forslag, hvortil det knyttede sig, for at være i saa høj Grad i Statens Interesse, at det kunde være forsvarligt paa dette Punkt at bringe et Offer derfor; og at jeg, naar jeg seer, at der er Udsigt til, at man af Nærlighed til Statskassen forlader mit andet Lovforslag og ikke vil overlade Driften af de jydsk-sjællandske Baner til det sjællandske Jernbaneselskab, ikke desto mindre fastholder nærværende Forslag, forekommer mig at følge ganske af sig selv, fordi jeg føler mig særlig forpligtet, føler mig bound by honour til at fastholde dette Forslag, skjøndt den særlige Løn, jeg havde ventet derfor, ikke synes at skulle opnaaes, men vel at mærke, ikke fordi Vedkommende ikke vilde betale den, men fordi Thinget ikke vil modtage den. Naar det erede kongevalgte Medlem (S. C. Jacobsen), som rettede en særlig Opfordring til mig, synes at antage, at jeg havde en Forventning om, at det krønkeste Project endnu maatte kunne realiseres, og at det var derfor, at jeg ikke var ivrigere for at fastholde Bordingborgbanen, da er det, som jeg har oplyst, ikke Tilfældet; jeg troer ogsaa, at jeg flere Gange her har bemærket, at jeg ikke nærer nogen Forventning om, at dette store Project vil blive realiseret i nogen oversfuelig Fremtid, og jeg kan ganske stadfæste, hvad den erede Endringsforslagsstiller udtalte, at, skjøndt Maaneden er ubløben, er der idetmindste Intet kommet til at foreligge mig, som har kunnet forandre min Anskuelse om, at de Vilkaar, der senest ere bleve stillede fra Indvigningsministeriets Side for at gjenoptage Forhandlingerne om dette Foretagende, ikke vilde blive opfyldte. Om det erede kongevalgte Medlem (S. C. Jacobsen) betragter Sydbanens Fortsættelse over Smøøerne ved det sjællandske Jernbaneselskab som noget ligesaa Phantastisk som Bygningen af en Jernbane fra Kjøbenhavn paa faste Broer over til Sjøholmene, veed jeg ikke. Jeg anseer det ikke for usandsynligt, at en saadan Fortsættelse af Bordingborgbanen over Smøøerne, vel at mærke, med almindelig Forbindelse over Vandet ved Dampskibe, maa kunne